AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

De Gouden en Zilveren Jubilarissen.

De Curaçaose Missie staat dit jaar wel in een periode van jubel.

De Zusters van Schijndel, die hier de meisjesscholen bedienen aan de Oostkant van de St. Annabaai, vieren in November het eerste eeuwfeest van hun congregatie en in dezelfde maand vieren de Fraters van Tilburg het gouden feest van hun aankomst op Curaçao.

En deze week zijn er tal van Jubilarissen, die hun gouden en zilveren jubileum vieren.

Feesten moeten binnen zekere perken blijven en zo ook de kolommen van een krant, waaraan deze week wel al te hoge eisen zouden worden gesteld, wilden we de verschillende jubilarissen naar hun waarde eren.

Na het 40-jarig priesterfeest van Pater R. Wahlen Maandag l.l. en waarover we Zaterdag l.l. reeds schreven, komen de andere Jubilarissen van deze week Zaterdag 15 Augustus aan de beurt.

Gouden Feest Fr. Radulphus.

De in alle Curaçaose kringen zeer bekende Fr. Radulphus viert a.s. Zaterdag zijn gouden Kloosterfeest.

Geboren 3 Juni 1869 te Moerdijk, werd hij op 15 Aug. ingekleed in de congregatie der Fraters van Tilburg. 4 Jaren later op 19 November kwam hij op Curaçao en is, wat zijn verblijf op Curaçao betreft, de Nestor der Fraters en van hen het langste hier.

Het katholieke onderwijs stond toen nog werkelijk in zijn kinderschoenen en wat het thans is, is voor het grootste deel het werk van Frater Radulphus, die bijna al de jaren aan het hoofd daarvan gestaan heeft.

Behalve door zijn 6 actes, was Fr. Radulphus vooral door zijn tact de aangewezen Overste.

Na de grote reorganisatie van de congregatie der Fraters in 1916: waarbij deze van toen af alleen uit fraters (en niet meer priesters) zou bestaan, werd Fr. Radulphus als eerste Superior Generaal gekozen. Vier jaren waren daarmee nodig, dat Fr. Radulphus in Holland verblijf hield, maar daarna keerde hij weer zo spoedig mogelijk terug naar zijn geliefd Curaçao.

Behalve stichter der verschillende huizen op Bonaire, Aruba en Scherpenheuvel was Fr. Radulphus ook de grote raadgever bij de bouw en inrichting van de verschillende scholen, zusterhuizen en het hospitaal.

Zijn grote verdiensten werden ook door het Gouvernement erkend door zijn benoeming tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau en verschillende malen als plaatsvervangend inspecteur van het onderwijs.

Men zegt wel eens, dat niemand onmisbaar is, maar we zouden gaan denken, dat fr. Radulphus een uitzondering op deze regel vormt.

Daarom van harte nog vele jaren.

Zilveren Priesterfeesten.

Op 15 Aug. herdenken hun zilveren priesterfeest de Paters Hagemans, Lamers en van Teefelen.

Pater S. HAGEMANS, pastoor van Wishi, werd geboren in Nijmegen en kwam in het jaar 1912 op Curaçao.

Ook op Aruba, St. Eustatius en St. Barthelemy is Pastoor Hagemans in de zielzorg werkzaam geweest en hier op Curaçao op Otrabanda, Barber en San Mateo.

Sinds de stichting van de parochie Wishi, is pater Hagemans daar pastoor, behalve het jaar, dat hij een welverdiend verlof genoot in Nederland.

Pater LAMERS, geboren te Mook, kwam ook in 1911 op Curaçao en heeft vooral naam gemaakt door zijn hulp aan de bevolking van Rincon op Bonaire, door de hoedenvlechterij, welke door zijn bemiddeling jarenlang een bron van inkomsten was voor de bevolking aldaar.

Als pastoor op Barber was pater Lamers voor velen bekend en gezien.

Jammer voor hem en zijn vrienden, dat hij wegens ongesteldheid thans dit feest slechts vieren kan in het hospitaal. We hopen echter, dat hij dit spoedig, geheel hersteld en voorzien van nieuwe kracht, verlaten kan.

Pater VAN TEEFELEN is meer bekend op de Bovenwinden, waar hij, sinds hij ook in 1911 hier kwam, bijna alle jaren van zijn verblijf in de Missie heeft doorgebracht. Lange jaren pastoor op het Franse gedeelte van St. Martin, is hij dit jaar pastoor geworden op Saba, waar we hem een nog lange werkkring van vele vruchtbare jaren toewensen.

Zilveren Zustersjubilea.

Verder hebben we nog drie Zusters van de Congregatie der Franciscanessen van Rosendaal, die Zaterdag haar zilveren feest vieren.

Zuster Blanca, geboortig van Santo Domingo, is jaren lang belast geweest met het onderwijs in fraaie handwerken aan de pensionnairen van Welgelegen en geeft thans nog les daarin aan de school van Wishi.

Zuster Hortulana, geboortig uit Den Haag heeft bijna al deze 25 jaren van haar kloosterleven op Curaçao doorgebracht en op Welgelegen als een andere Martha zich bezig gehouden met de huiselijke aangelegenheden.

Zuster Electa uit Teteringen, heeft zich in die 25 jaren aan het Curaçaose onderwijs gegeven, vooral van de buitenscholen en is sinds jaren werkzaam op Jan Doret.

Aan al dezen onze dank voor hun voorbeeldig werk, onze beste wensen en Gods rijkste zegen nog vele jaren.

Nationaal-Socialisme en Bolsjewisme.

We hebben reeds verschillende malen erop gewezen, dat in Europa zich meer en meer de anti-these toespitst pro- of anti-bolsjewisme.

En nu kan het misschien voor velen de schijn hebben, dat deze anti-these hetzelfde is als Bolsjewisme en Nationaal-socialisme; deze schijn is echter absoluut vals. Ook de vorige week heeft de Beurs- en Nieuwsberichten in een buitenlands overzicht er op gewezen, dat Bolsjewisme en Nationaal socialisme verschijningsvormen zijn van een en dezelfde grondgedachte en we zijn het hierin met het blad roerend eens. We hebben het bewuste artikel van de Beurs niet meer bij de hand en kunnen niet meer de letterlijke tekst citeren, maar we geloven toch de ideeën van het blad juist te hebben geformuleerd.

De schijn dat Bolsjewisme en Nationaal-socialisme de antithese is, is gewekt door de propaganda van het „Derde Rijk", welke berust op de stelling, dat het nationaal-socialisme het laatste bolwerk van de Europeese beschaving tegen het atheïstische bolsjewisme is. Onder de leuze „na ons, zonder ons de chaos" is het in Duitsland gelukt de traditionele burgerlijke lagen van de bevolking, katholieken, protestanten en liberalen, kapitalisten, industriëelen en academisch gevormden voor het nieuwe régime te winnen of althans het als een noodzaak, als het kleinste kwaad, te doen aanvaarden.

Voortdurend en met alle nadruk werd voor en na de nationalistische revolutie door de partijleiding verkondigd, dat het volk slechts te kiezen had tussen Stalin en Hitler. „Thans moet men tussen communisme en fascisme kiezen" moet de bekende groot-industrieel Frits Thijssen uit het Ruhrgebied gezegd hebben en eraan toegevoegd: „Bij het communisme verliest men beslist geheel zijn vermogen, bij het fascisme slechts de helft; dus wij kiezen het laatste." Past men deze uitspraak op het bezit van de geestelijke en culturele goederen toe, dan luidt zij: beter concessies ten aanzien van uiterlijkheden en enige offers brengen, wat de geestelijke bewegingsvrijheid betreft, beter zich te schikken en laten inlijven in verenigingen en bonden om daardoor het voornaamste van het kerkelijke en wetenschappelijke leven te redden, dan alles te verliezen. Zo hebben duizenden in Duitsland gedacht en de hoop gekoesterd, dat met het nationaal-socialisme een compromis mogelijk was, dat het bolsjewisme zou afwijzen.

Alle Europeese Staten hebben christelijke goederen te beschermen, die door de Marxistische arbeidersbeweging bedreigd worden. Alle hebben ook zorgen om hun machtspositie en onafhankelijkheid. De fascistische beheersing der volksmassa schijnt daarom als de laatste uitweg voor al die volken, die een hoge cultuur te verliezen hebben en niet bereid zijn deze en daarmede ook het christelijke fundament aan de gewelddadigheden van een bolsjewistische dictatuur prijs te geven. Tracht immers het nationaal-socialisme zich niet telkens weer als een politiek systeem met positief christelijke houding voor te doen? Heet het niet te strijden voor al het waardevolle in de traditie, vaderland, bodem en bloed, tegen internationale desorganisatie, tegen intellectualisme, individualisme en libertinisme?

Waldemar Gurian, reeds bekend uit zijn vroeger geschriften: „Ueber den integralen Nationalismus in Frankreich" en „Bolschewismus" (1931) geeft op deze vragen in zijn nieuw boek „Bolschewismus als Weltgefahr" Vita Nova Verlag Luzern 1935) een antwoord, dat van geen compromis wil weten en dat in de bewuste tegenspraak staat tot alles, wat de moderne politieke wereldbeschouwingen van zich zelf getuigen. **Bolsjewisme en Nationaal-socialisme zijn volgens hem slechts verschijnselen van een en dezelfde politieke grondgedachte; zij zijn in wezen gelijk.**

Deze ongeschreven en onuitgesproken grondgedachte berust op het geloof, dat het toevallige in de thans bestaande politieke en sociale wereld alleen door gewelddadig uitwendig ingrijpen veranderd kan worden. Waardoor is dit toevallige ontstaan? Uit datgene, wat Ortega y Gasset de opstand der horden noemt: de inbreuk door de gevormde massa gemaakt in de meer en meer verzwakte burgerlijke maatschappelijke orde. In Rusland en Duitsland hebben oorlog en naoorlogse jaren een gelijksoortige situatie voortgebracht, zij het ook door tegengestelde oorzaken. In Rusland was een — in vergelijking tot de onmetelijke afmetingen van het land en de primitiviteit van de boerenbevolking — te kleine burgerlijk-feudale regerende groep onmachtig om aan de massa door ontwikkeling en industrie een levensvatbare vorm, een elastische bewegingsruimte te geven. Zij was nationaal, maar kon niet verhinderen, dat door zwakte der militaire, financiële en industriële organisatie het grote rijk een kolonie van de Europeese mogendheden dreigde te worden.

Zij was christelijk, maar — zoals reeds Harnack e.a. het doorzagen — de Grieks-orthodoxe Kerk heeft door haar traditionalisme en passiviteit niet de energie in verstand en gevoel ontwikkeld, waardoor de Rooms Katholieke Kerk tot een cultuur-scheppende en wereld-organiserende macht is geworden. Toen het tsarisme in 1916 ineenstorte, ontbraken de kerkelijke en wereldlijke organisaties om het leven van de massa in geregelde banen te leiden.

In Duitsland bestond er omgekeerd een overorganisatie, een te veel aan industrie, aan politieke en culturele instanties, aan tegenstellingen van wereldbeschouwingen.

Hier schiep de nederlaag na de oorlog een geheel ander probleem. Hoe kon men het toegespitste individualisme der groepen, partijen, belanghebbenden nog aan de bestaande mogelijkheden aanpassen, zodat allen enigermate, zij het ook op verschillend niveau, leven konden? Hoe kon zich de Staat tegenover het buitenland, tegenover de politieke strominigen, **de industrie, het kerkelijke en précaire geestelijke leven handhaven?**

In beide landen hebben de lagen der bevolking, die de tradities te dragen hadden (waartoe men in Duitsland ook de sociaal-democratie na 1918 rekenen moet) het vraagstuk van de beheersing der massa niet kunnen oplossen. De maatschappelijke en geestelijke desorganisatie — op zo verschillende historische gronden berustend — maakt in Rusland de opkomst van Marxistisch „Bolsjewisme" in Duitsland van een nationalistisch „bolsjewisme" en mogelijk, die door verwachtingen, voorwendsels, leuzen en geschiedkundige perspectieven de massa in dienst van haar eigen machtsbehoud bracht. Volgens Gurian is de gelijkheid in de methode der beheersing der massa hier en daar het beslissende feit.

De geschiedkundige „ongelijktijdigheid" van deze beide bolsjewistische systemen, evenals het verschil in ideologie en inhoud, onttrekt hun functionele gelijksoortigheid aan ons oog.

Rusland kon een ideologie van de 19de eeuw krijgen, omdat de brede massa's van het volk in een prae-industriëele phase leefde, toen de Sowjet de macht verkreeg. Het land moest de 19de eeuw — in een veel sterker mate dan Italië vóór Mussolini — nog inhalen. Voor de burgerlijke en kleinburgerlijke kringen in Duitsland waren daarentegen de leuzen van de „Aufklärung" en de „vooruitgang" grotendeels zinloos geworden. Veertien jaren bureaucratie en sociaal-democratische coalitiepolitiek, veertien jaren van spanning tussen de 2e en 3e internationale hadden alle hoop op een internationaal Marxisme bij de arbeiderspartijen vernietigd. Duitsland had een „latere" ideologie nodig, een ideologie van de 20ste eeuw.

In de Russische vorm heerst nog een geloof aan de rede. Zij legitimeert zich nog humanistisch. In het nationaal-socialisme worden redelijkheid en mensheid niet meer erkend. De vitale krachten zijn de maatstaf voor het recht geworden, het leven beslist.

„Daarom, aldus Gurian, kan gezegd worden, dat het nationaal-socialisme vrij **van alle theoretische** remmen ongestoord een machtsmachine kan ontvouwen en toepassen, die voor een bolsjewistische staat wezenlijk is.

De macht heeft het doel in zich zelf, in haar openbaart zich de waarheid, de propaganda komt met de volkswil, die zij voortbrengt, overeen. De politiek wordt als het absolute doel van het bestaan aangezien, zij is niet meer een middel, om toekomstige idyllische vredige toestanden te bereiken." (p. 71).

Het rassendogma is de uitdrukking van de verachting voor alle objectiviteit, een in de taal van de biologie geklede formulering van de rechtvaardiging ener machtspositie, die op geen andere wijze te rechtvaardigen is. In het Russisch bolsjewisme dient het politiek-sociale nog voor de verwerkelijking van een toekomstige orde; het ziet zich zelf als de morgenstond van een maatschappij zonder geweld, zonder klassenstrijd, van vrede en welvaart voor allen. Op alle onderdrukking en onrecht valt nog een schijnsel van een hogere wereldorde.

In het nationaal-socialisme is daarentegen het absolutisme van het politiek-

SPAANSE BARRICADE. Politie en burgers gefotografeerd achter een barricade van straatkeien in Madrid.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

35)

„Ja, enkel van u heeft hij die gevraagd. U heeft dat goed op willen merken señor. En u — u vraagt niets..."

„Neen", zeide ik; „van uw hart niets en niets van uw geweten — evenmin als van uw dankbaarheid. Dankbaarheid van U! Alsof ik het niet ben, die dankbaar moet zijn, dat ge zo goed hebt willen zijn uw hand te laten rusten in de mijne — al was het maar voor een ogenblik — al was het enkel om vrede te brengen aan een stervende; dat u mij het geluk, de droom hebt gegeven van dit wonderbaar ogenblik, dat ik mij heel mijn leven zal herinneren, als een plotseling blind gewordene de glorie van de zon. Ik zal ermede leven, ik zal het koesteren in mijn hart tot mijn laatste dag; en ik beloof u, er nooit meer over te spreken.

Haar lippen waren trillend geopend, haar ogen hield zij neergeslagen, haar hoofd gebogen, als in de grootste aandacht.

„Ik vroeg geen belofte", prevelde zij koel.

Mijn hart was zwaar. „Ik dank u voor dat bewijs van vertrouwens", zeide ik. „Ik ben de uwe zonder enige belofte. Geheel de uwe. Maar wat heb ik aan te bieden? Wat voor hulp... Welk toevluchtsoord? Welke bescherming? Wat kan ik doen? Ik kan enkel voor u sterven. O, maar het was wreed van Carlos, waar hij wist, dat ik niets anders te geven had dan mijn pover leven."

„Ik neem het aan", zeide zij, onverwacht.

„Señorita, het is edelmoedig van u zo'n waardeloze gift te aanvaarden — een leven, dat mij niets waard is, buiten één, enige herinnering, die ik aan u te danken heb."

Ik wist, dat zij naar me keek, terwijl ik met een diepe buiging de deur opende. Ik vertrouwde mijzelf niet, haar aan te zien. Een onredelijke ontgoocheling, als het ontwaken uit een gelukkige droom, drukte mij neer. Ik voelde een bijna woest verlangen haar in mijn armen te nemen — terug te keren tot mijn droom. Als ik op dit ogenblik naar haar gekeken had, geloof ik niet mij in bedwang te kunnen houden.

Zij verliet de kamer; en toen ik opkeek stond daar O'Brien, met rijlaarzen en sporen, maar verder in zijn gewone zwarte advocatendracht. In de schemer der galerij zag ik zijn kleine gestalte een diepe buiging maken toen zij naar buiten trad. Schielijk was zij blijven staan. — Haar twee kamermeisjes bij de deur drongen met verschrikte ogen angstig achter haar te zamen. Het licht harer kaarsen flakkerde hevig.

Snel was ik Seraphina toegestapt, mij afvragend, wat hij zou doen. Hij scheen niet gewapend, evenmin als ik. Zou hij mij naar de keel vliegen? Ik was groter en jonger. Ik verlangde dat hij het doen zou. Maar hij vond een manier om in al het andere zijn voordelen te laten merken. Hij deed of hij mij in het geheel niet zag. Niets scheen hij te bemerken van Seraphina's verschrokken onbeweeglijkheid of.... van mijn gespannen houding; maar zijn welwillend gezicht wendend naar de twee meisjes, die onder zijn blik door de vloer schenen te willen zinken, schudde hij eventjes met zijn vinger tegen haar.

Dat was alles. Hij dreigde niet, hij scheen speels te plagen; en dit gebaar, wonderbaar van uitwerking, bij zeer weinig inspanning, openbaarde tevens volledig de geheimzinnige macht en onbeschaamdheid van zijn macht. Het had de feilloze werking van een instinctthandeling. Het was instinct. Hij kon niet weten, hoezeer hij allen verschrikte met dat gebaar van zijn vinger. Het lange meisje liet de kandelaber klaterend op de grond vallen en vluchtte weg over de galerij, als een schaduw. La Chica hurkte angstig tegen de muur. Het licht van haar kaars liet vaag de gestalte uitkomen van een negerjongen, die onbewogen op de achtergrond stond te wachten, met de koffers van O'Brien op zijn schouders.

„U ziet het", zei Seraphina met snel, mismoedig gefluister in mijn oor. „Zo zijn ze nu allemaal, allemaal."

Zonder enige verandering in zijn trekken, zonder nadruk, zeide hij in het Frans:

„Uw vader slaapt zeker, Señorita."

En zij onverschrokken. „U weet heel goed, señor Intendant, dat niets hem de ogen vermag te openen."

„Het schijnt zo," prevelde hij tussen de tanden, terwijl hij bukte om de gevallen kandelaar op te rapen.

Hij keerde zich tot Seraphina, met de kaars in z'n hand, en zeide hoffelijk in het Spaans:

„Mag ik u bijlichten tot uw deur, nu die Juamita — ik geloof tenminste, dat het Juamita was — een beetje van streek is? Ze is niet geschikt in uw dienst te blijven, evenmin als die daar."

Met een geluid van de grootste troosteloosheid, begon La Chica, slap tegen de muur vallend te snikken. Ik deed een stap naar voren en hoewel hij de kaars omhoog hield als om mijn gezicht zorgvuldig te onderzoeken, keek hij geen enkele keer mijn kant uit, terwijl hij met Seraphina enkele zinnen in het Frans wisselde, die ik niet voldoende verstond om te kunnen volgen.

Het leek mij toe of hij beleefd iets vroeg. De natuurlijke welwillende uitdrukking bleef op zijn gezicht, alsof hij een bron van onuitputtelijk geduld bezat om met de onberekenbare kleinigheden in het gedrag van een vrouw om te gaan. Seraphina's shawl was van haar hoofd gegleden. La Chica, angstvallig naar haar gelopen, liet nu en dan een diepe snik horen, zonder enig teken van tranen; en met haar losse haren, blote armen en wanordelijke kleren leken het twee vrouwen, ontdekt bij een geheime vlucht voor 't leven. — Alleen de meesteres hield zich kalm; haar stem was beslist; er was vastberadenheid in de manier waarop één der kleine blanke handen de zwarte kant op haar boezem omklemde. Slechts één keer scheen zij te aarzelen met haar antwoord. Na een ogenblik haar gegeven om na te denken, scheen hij zijn vraag te herhalen. Zij keek mij even angstig aan, dacht ik, eer zij haar eerste antwoord bevestigde met een licht knikken van haar hoofd.

Had hij een uitdagende beweging, een of ander twijfelachtig gebaar gemaakt, dan zou ik al dadelijk op hem aangevlogen zijn; maar de achteloze manier waarop hij voor zich uit zag, terwijl hij de hand met de kandelaar naar mij uitstrekte, sloeg mij met verbazing. — Ik nam de kaars eenvoudig van hem over. Met een plechtige buiging voor Seraphina, stapte hij terug.

Wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

sociale verwezenlijkt.

„Dit wordt gelijkgesteld met de werkelijkheid en deze wordt gedragen door een bepaalde „elite", als uitdrukking van het edelste en daarom tot heersen bestemde ras. Deze elite bepaalt wat goed en kwaad, wat heilig en duivels." (p. 90).

Het satanische van deze waarlijk daemonische toestand ligt bovenal in zijn uiterlijke inkleding, in het vasthouden aan de traditionele christelijk-burgerlijke terminologie in onderscheiding van de utopistische taal van het Marxisme. In haar nationaal-socialistische vorm kan de vergoddelijking van het politiek-sociale een gevaar voor de wereld worden.

Het bolsjewistische principe van het Nat. Soc. heeft hier de mogelijkheid ontwikkeld om in volken van oude beschaving en vaste tradities in te dringen. Als deze volken in deze beslissende jaren het wezen van het nieuwe Duitsland niet doorzien en de onoverbrugbare tegenstelling met het Christendom niet ontdekken, zullen zij in de zelfde fout vervallen als het Duitse burgerdom. Uit angst voor het schrikbeeld van een in werkelijkheid reeds overwonnen en in ieder geval niet onmiddellijk gevaar van het economisch communisme zou men het kleinere kwaad van een fascistische dictatuur kiezen, die wellicht slechts de helft van het vermogen, maar zeker ook de gehele vrijheid van het geweten en de gehele menselijke waardigheid opeist.

Gurian's werk heeft de grote verdienste deze ene gedachte met een veelheid van argumenten te hebben verdedigd.

In de bespreking van beide stelsels heeft Gurian duidelijk gewezen op de ene zijde in beide stelsels n.l. die, welke zich tegen het Christendom en en daarmede tegen de krachtbron van de gehele westerse beschaving keert.

Klassen-mythologie of rassen-mythologie; 't beslissende is niet de leuze, waarvan de mensen zich bedienen de rol van de voorzienigheid te aanvaarden, om aan een „elite" de absolute macht, het beschikkingsrecht over goed en kwaad te verzekeren, maar het feit zelf van deze inbreuk op de christelijke en humanistische grondslagen van onze samenleving. De verwerping van Gods gezag, de vergoddelijking van volk en natie en het verlies van de achting voor historie en traditie, voor Kerk en menselijke persoonlijkheid zijn de wegbereiders voor alle bolsjewisme. Van deze verachting zijn de harten vervuld, die onder het rode, zwarte of bruine hemd kloppen, en die des te gevaarlijker zijn, naarmate zij hun hartstochtelijke, onbezonnen, onverantwoordelijke en heidense bedoelingen menslievender en christelijker weten uit te drukken.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De internationale verhoudingen naar aanleiding van de gebeurtenissen in **SPANJE** blijven zorgwekkend.

Het voorstel van Frankrijk aan de verschillende mogendheden om non-interventie, is door enkele wel beantwoord, maar Italië o.a. voert in deze nog een zeer weifelende politiek.

Het onderlinge vertrouwen, wat in Europa ernstig is geschokt, is ook bij deze onderhandelingen niet aanwezig: Frankrijk vertrouwt Italië niet en Italië Frankrijk niet.

Het is dan ook wel zo goed als zeker, dat in 't geheim de beide oorlogvoerende partijen in Spanje gesteund worden.

Hierbij komt de steeds groter wordende moeilijkheden met de vreemdelingen, die nog in Spanje zijn en heel begrijpelijk ook als slachtoffers van de toestand vallen. Daarover regent het protesten van de verschillende landen en de Spaanse regering heeft dan ook besloten om ze onmiddellijk uit het land te geleiden, daar ze niet langer de verantwoording voor hen dragen kan.

De situatie in het land zelf is nog steeds onzeker.

Wel worden van beide zijden overwinningen gemeld, o.a. van de bezetting der Balearen door de regeringstroepen en deze eilanden hebben misschien waarde, omdat van daaruit de rebellen geproviandeerd worden; overigens lijkt het ons dat in Spanje zelf de rebellen steeds meer, zij het ook langzaam, winnen.

Van beide zijden echter wordt een spoedige overwinning vermeld.

Wie in werkelijkheid overwinnen zal? Het is uit de berichten niet te beoordelen. Dat het einde spoedig zal zijn, is echter niet te verwachten.

Op Frans gebied schijnen er onderhandelingen te hebben plaats gehad tussen vertegenwoordigers der beide partijen, welke echter op niets zijn uitgelopen.

We kunnen thans nu we er meer de plaats voor hebben, wel eens wat uitgebreider aandacht besteden aan de situatie in **PALESTINA**, waar de laatste dagen weer ernstige gevechten hebben plaats gehad.

De opstand der Arabieren in Palestina duurt nu reeds 15 weken. Dit verwondert kenners van het land in genen dele, want na al de Arabische revolten in vroeger jaren is thans het ogenblik gekomen, dat de Arabieren wel moeten zeggen: nu of nooit! Het is namelijk — dat weten zij — hun laatste poging, om Palestina als een Arabisch land te handhaven. Vandaar de verbetenheid van de strijd, vandaar zijn lange duur.

Sedert Engeland het Volkenbondsmandaat over Palestina kreeg (tegen de verplichting, voor de joden in Palestina een nieuwe „Heimat" te stichten), zijn er regelmatig Arabische opstanden geweest. Intussen is echter de betekenis van het tegenwoordige oproer verre boven het lokale terrein uitgegaan en van wereldpolitieke gewichtigheid geworden. Nadat Malta wegens de nabijheid der Italiaanse militaire vlieghavens voor de Engelsen aan betekenis heeft verloren en nadat Italië door de bezetting van Abessynië in staat is, een ernstige bedreiging te vormen voor de Soedan en Egypte, is Palestina voor Engeland heden ten dage een steunpunt van de allereerste rang. Haifa is als haven voor de Engelse oorlogsvloot thans onontbeerlijk geworden. Feitelijk ligt dan ook te Haifa reeds sedert maanden een groot gedeelte der Engelse Middelandse Zee-vloot voor anker.

En niettegenstaande dat heeft de Engelse Hoge Commissaris de orde in Palestina niet kunnen bewaren. Dit is alleen een bewijs voor de sterkte en kracht der Arabische beweging, maar ook voor de moeilijkheden, waarmede Engeland bij het dempen van de opstand heeft te kampen.

De zwakke toegeeflijkheid van Engeland in het begin heeft de Arabieren als het ware de moed gegeven tot hun daden van terreur. Lange tijd probeerde Engeland de woelingen als een bagatel te behandelen. De staking der Arabieren werd voorgesteld als een normaal-wettelijke. De overvallen en bommenaanslagen werden voorgesteld als betreurenswaardige uitspattingen van afzonderlijke individuen. Zo argumenteerde men bij 't begin van de strijd, daarnaar handelde men of beter: handelde men niet. Spoedig echter was uit de vonk een brand ontstaan, 'n geweldige brand, die men ook nu nog niet de baas is.

In Palestina zijn er mensen, die beweren, dat de opstand der Arabieren voor de Engelsen absoluut niet onwelkom is.

De Hoge Commissaris had zichzelf namelijk verplicht tot de stichting van een „Legislative Council", van een wetgevende vergadering, waarvan de joden echter niets wilden weten, omdat zij daarin een minderheid zouden hebben gevormd. Maar ook de Arabieren, verdeeld in groepjes, waren in het geheel niet overtuigd van de voordelen van zulk een parlement. Maar dat nam niet weg, dat Engelsen aan hun plan vastzaten. Sedert lange tijd zochten zij al er van los te komen. De Arabische opstand biedt nu de gelegenheid daartoe. En die gelegenheid komt juist op tijd. Want heeft Palestina niet getoond, dat de scherpte der tegenstellingen elke zelfregering tot een onmogelijkheid maakt? Zonder bezwaar kan de Hoge Commissaris zich nu distanceren van zijn voormalig lievelingsproject.

Helaas zal het verdwijnen van het parlement wel het enige resultaat blijven, dat uit de opstand der Arabieren ontstaat. Tot de vermindering der tegenstellingen in den lande heeft het tenminste niets bijgedragen. Men moet de Arabieren gelijk geven, dat het, van Groot-Arabisch gezichtspunt beoordeeld, niet prettig is, dat het getal der joden in Palestina gestadig toeneemt. Maar de Arabieren vergeten, wat de joden in luttele jaren uit de woestijn Palestina hebben gemaakt. De Arabische pachter, die van het stuk land, dat de Arabische eigenaar voor vele ponden aan ondernemende joden heeft verkocht, wordt verdreven, weet niet, dat hij niet door joden is verdreven, maar dat zijn eigen volksgenoot hem verjoeg, weet niet dat het stuk land niet wordt geroofd, maar is verkocht. Hij ziet slechts, da op de bodem, die hij weliswaar braak liet liggen, maar toch „Arbasich" was, thans vreemdelingen — wier voorvaderen echter reeds vóór de zijne het land bewoonden — sinaasappelen en druiven kweken, en daarom ontsteekt hij in woede, velt de joige bomen en vernielt de wijnstokken.

De verdrijving der joden uit Palestina zal echter met middelen van terreur wel niet gelukken. Het is een openbaar geheim, dat de joden afweer-organisaties hebben gevormd. En wanneer de immigratie verder voortgang heeft — de Engelsen hebben nieuwe certificaten daartoe moeten geven, omdat hun anders in Genève een onaangenaam debat zou te wachten staan — dan is het overwicht der joden in de toekomst zeer waarschijnlijk. Dit weten ook de Arabieren, en daarom is deze opstand hun laatste poging. Niet duidelijk blijft alleen, wie hen daarbij ondersteunt. Dat zij voor de staking nodige sommen zelf betalen, wordt als uitgesloten beschouwd, want daarvoor duurt de opstand al veel te lang. Ingewijden weten, dat de stakende werklui vier piasters (ongeveer dertig cents) per dag aan steun krijgen. Daarvan kan de arbeider bij zijn primitieve levensstandaard aldaar wel zo ongeveer uitkomen, al is het met nood. Omdat echter duizenden staken, moet men niet gering denken over de grootte der geldsommen, die voor steun nodig zijn.

De bewering, dat het Duitse ministerie voor Propaganda ook hier zijn hand in het spel zou hebben en geld ter beschikking stelt, houdt wel geen steek. De Duitsers hebben er tegenwoordig het grootste belang bij, om met de Engelsen op zo vriendschappelijk mogelijke voet te staan. En wat de joden zelf betreft, zo zijn de nationaal-socialisten er toch altijd vóór geweest, dat dezen naar Palestina zouden uitwijken.

Veel waarschijnlijker is het, om ook achter de Arabische opstand de vrijgevige hand van Mussilini te zoeken. Weliswaar hebben de Italianen hun dementi-apparaat energiek in werking gesteld, maar het ligt toch voor de hand, dat zij hier, evenals in Egypte, het zeker niet ongaarne zouden zien, wanneer de Engelsen niet onvoorwaardelijk kunnen vertrouwen op hun steunpunten in de Middellandse Zee.

Reeds de vraag alleen, wie wel de financier mag zijn van de opstand der Arabieren, bewijst de grote betekenis der gebeurtenissen in Palestina. Zoals reeds zo dikwijls gedurende twintig eeuwen, raken de draden der internationale verwikkelingen zich weer in het Heilige Land. En zij, die geloven voor hun nationale zaak bruggen op te blazen, bommen te gooien, vruchtbomen te vellen, wijnstokken te vernielen en akkers in brand te steken, zijn in werkelijkheid slechts objecten van een politiek, wier belangen heel ergens anders moeten worden gezocht.

NEDERLAND.

Huldiging van Sir Henry Deterding.

Hieromtrent lezen we in Nederl. bladen:

In kasteel Oud-Wassenaar had een diner plaats van de koninklijke, dat dit jaar wel een bijzonder karakter droeg, omdat sir Henry Deterding als eregast mede aanzat.

Een zestigtal personen — vertegenwoordigers uit verschillende landen met hun dames — had plaats genomen aan de smaakvol versierde tafel, waarop de vlaggen der verschillende nationaliteiten prijkten. De gehele versiering was gehouden in de Shell-kleuren: rood en geel. Voor Sir Henry lag de vlag van de koninklijke uitgespreid, waarop een gouden kroon was geplaatst.

Op het kasteel wapperde de vlag van de koninlijke, des avonds verlicht door schijnwerpers, welke ook een gedeelte van de tuin een toverachtige aanblik gaven.

Het diner werd opgeluisterd door orkest-muziek. Bij het dessert bracht een drietal gasten, de heren G. S. Engle, W. Rudeloff en M. Kapferer, achtereenvolgens toasten respectievelijk in de Engelse, Duitse en Franse taal, op sir Henry uit. Na de eerste toast klonk een „lang zal hij leven", gevolgd door het „Wilhelmus", en het Engelse volkslied, terwijl na de volgende toasten de Duitse en Franse volksliederen ten gehore werden gebracht.

Sir Henry beantwoordde de sprekers, wie hij dank bracht voor hun vriendelijke woorden te zijnen opzichte geuit. Hij zeide daarin o.m., er steeds naar te hebben gestreefd, om anderen beter te behandelen, dan hij zich zelf behandelde.

Na het diner werd door het gezelschap „Tjahnja Timoer" een demonstratie gegeven van Javaanse dansen, met begeleiding van gamalang. Ook werd krontjong-muziek ten gehore gebracht.

Onthulling borstbeeld.

De volgende dag had in het beukenbos van het clubhuis „Te Werve" te Rijswijk, het sportveld van het personeel der Bataafse Petroleum Maatschappij, de onthulling plaats van een borstbeeld van dr. H. W. A. Deterding, die, zoals bekend, op 19 April j.l. zijn zeventigste verjaardag heeft gevierd.

Bij die gelegenheid heeft het personeel der Koninklijke Shell-groep, op initiatief van ir. Sluyterman van Loo, als oudste employé der Koninklijke, geldelijk bij elkaar gebracht voor het vervaardigen van een borstbeeld van de schepper dezer wereldmaatschappij, te plaatsen in het hoofdgebouw aan de Carel van Bylandtlaan.

De vervaardiging van dit borstbeeld was opgedragen aan de Amsterdamse beeldhouwer Johan Polet, die tot volle tevredenheid van zijn opdrachtgevers, in deze taak is geslaagd.

Op de dag, dat dr. Deterding voor 40 jaar bij de Koninklijke in dienst trad, heeft de onthulling plaats gehad.

De plechtigheid werd ingeleid door een groot internationaal sportfeest op „Te Werve", in de geest van de bekende olieolympiade, zoals deze afwisselend in Lansbury (Eng.) en op „Te Werve" gehouden wordt. Ditmaal waren het personele wedstrijden en ondanks de regen, die als spelbreker optrad, zijn deze wedstrijden toch uitstekend geslaagd en kenmerkten zij zich door een internationale sportieve en kameraadschappelijke geest.

Honderden buitenlandse gasten en duizenden employé's uit Nederland woonden de plechtigheid bij.

Om half twaalf kwam de heer Deterding op het landgoed aan, toegejuicht door de duizenden aanwezigen en nam hij plaats tegenover het podium, waar het door een vlag van de koninklijke omhulde borstbeeld was opgesteld, geflankeerd door 2 jonge dames, van de B.P.M. en de B.I.M.

Nadat enkele redevoeringen waren gehouden, vond de onthulling plaats onder de tonen van Grieg's huldigingsmars, uitgevoerd door de postharmonie.

Sir Henry Deterding betrad hierna het podium om alle aanwezigen hartelijk dank zeggen voor dit huldeblijk. Hij wees er op, dat het grootste geluk voor de mens in deze wereld is, te kunnen werken. Bij de Koninklijke Shell wordt hard gewerkt en typerend is daarbij de onderling goede verstandhouding tussen het personeel van de verschillende natiën.

Hierna defileerden de duizenden langs het pas onthulde borstbeeld. Achttien verschillende natiën namen aan dit defilé deel.

Vervolgens werd de finale van de atletiekwedstrijden gehouden, gevolgd door een speciale hulde voor sir Henry, bestaande uit een vaandel-defilé, waarbij de verschillende landen die aan het defilé voor het borstbeeld hadden deelgenomen met de vlag vooropgingen.

Hierna vormden de atleten een halve cirkel en groepeerden zij zich zodanig, dat zij tezamen het woord „Deterding" vormden.

DESIDERIUS ERASMUS.
Herdenkingscongres.

Ter herdenking van de 400ste sterfdag van Desiderius Erasmus, werd te Rotterdam op 10 en 11 Juli '36 een Congres gehouden, waarop in voordrachten van binnen- en buitenlandse geleerden, o.a. prof. dr. Slotemaker de Bruïne, prof. dr. J. Huizinga, prof. dr. A. Renaudet en dr. Walter Koehler, de veelzijdige betekenis van Erasmus in het licht werd gesteld.

Prof. dr. J. Lindeboom uit Groningen sprak een rede uit over „Erasmus in de waardering van het nageslacht".

In de 16e en 17e eeuw wordt hij door alle schrijvers als klassiek literator met ere genoemd, zij het met meer of minder overtuiging naarmate zij zijn godsdienstige houding konden waarderen. Ten opzichte daarvan zwegen de meesten geheel, of, als zij tot de protestantse of katholieke confessionelen behoorden, laakten zij zijn slappe houding of dubbelzinnigheid. In de 18de eeuw komt de algemene zienswijze daar niet boven uit. Toch had toen reeds Bayle een positiever en rechtvaardiger oordeel over Erasmus' bemiddelende houding neergeschreven in zijn bekende encyclopedie. Ranke ziet in hem vooral het type van de humanist met de zelfoverschatting van zijn klassieke geleerdheid. Eerst in onze eeuw komt meer algemeen een historisch juiste waardering van zijn persoonlijkheid en karakter tot uiting bij Roomse en niet-Roomse historici. Het inzicht over hem is inderdaad gegroeid en wij kunnen nog verder, besluit spreker, Eramus' persoonlijkheid en gedachtenwereld zijn de inspanning waard!

Prof. dr. Albers, hoogleraar aan de Universiteit van Ann Arbor (Michigan U.S.) hield een rede over „Erasmus and the Oxford-reformers 1493 — Erasmus bij zijn eerste bezoek in Engeland, onder invloed van John Colet en Thomas More, zich zou hebben afgekeerd van de middeleeuwse scholastische theologie en van de idealen van het kloosterleven. In het bijzonder zou dit ook zijn geschied doordat Erasmus in Engeland kennis maakte met de geschriften van Pico della Mirandola. Spreker betoogt de onjuistheid van deze onderstellingen door erop te wijzen: 1. dat Erasmus nooit een werkelijke studie van de scholastische theologie had gemaakt en dus daarmede niet hoefde te breken; 2. dat zijn afkeer van het kloosterleven pas in een latere periode dan de Engelse tot uiting komt, en 3. dat hij voor het mysticisme van Pico noch voor noch na zijn Engelse reis bijzondere belangstelling heeft gehad. In zijn eerste jaren van studie in Parijs volgde hij zijn smaak door zich af te wenden van het college Montaigu en de vriendschap te zoeken van wereldse humanisten als de historicus Gaguin en de Italiaanse literator Faustus Andrelinus. Spreker komt dan tot het „Enchiridion militis Christiani" en onderzoekt of men terecht mag beweren dat Erasmus zich hierin een man toont, die van zijn vroegere inzichten is teruggekomen. Ook hier is de geest van de klassieke moralistische schrijvers overheersend, al heeft Erasmus veel Christelijke leringen en bijbelse lessen in zijn prediking samengebracht.

Pater Mr. R. Regout S.J. uit Nijmegen, behandelde het onderwerp „Erasmus en de theorie van de rechtvaardige oorlog".

Wanneer men, aldus spreker, komend van de wat koud juridische, zakelijke beschouwingen der laat-middeleeuwse schrijvers over de vraagstuk oorlog en vrede, de vredesgeschriften van Erasmus hierover openslaat, moet men wel even rondzien om zich te oriënteren. Men ontmoet allerlei bekende termen, men herkent ook spoedig de grondgedachten der vroeger schrijvers, maar de geest en de denkwijze zijn volkomen verschillend. Erasmus gaf geen theorie. Erasmus greep de kwestie midden uit de bewogenheid van het leven. Hij ziet rondom zich de afschuwelijkheid en ellende en komt in verzet; rechtvaardig of niet rechtvaardig, de oorlog is een ramp en misdaad, waaraan een einde moet worden gemaakt. Meerdere geestverwanten, zoals Vives en Clichtovius en vooral de Spanjaard Francisco de Vitoria, hebben bewust of onbewust Erasmus' ideeën doen voortleven en deze hierdoor ook doen meewerken tot de vorming van het moderne volkenrecht.

De weleerw. heer dr. R. R. Post van het Nederlands Historisch Instituut te Rome, sprak over: „Erasmus en het laat-middeleeuwse onderwijs". Wat de organisatie betrof, was er verschil tussen publieke en private scholen. De kapittelschool te Deventer was in zijn tijd reeds zulk een publieke school, die der Broeders des Gemenen Levens te 's-Hertogenbos een dergelijke particuliere instelling. Erasmus heeft over de Broeders en hun onderwijs altijd een zeer slechte mening gehad. De invloed van de Broeders op Erasmus is vaak te hoog aangeslagen. Erasmus leerde te Deventer Latijn volgens de middeleeuwse methode, die geheel op uit het hoofd leren was ingericht. Spreker toont met voorbeelden, hoe zonderling die mnemotechnische leerwijze was. Voor de humanisten was dit gehele onderwijs een ergernis. Zij wilden meer tijd aan stijlbeoefening besteden dan aan het trainen in de middeleeuwse dialect. Zij wilden in plaats van de middeleeuwse philosophenschool de rhetorenschool herstellen. De leerlingen moesten worden ingeleid in de algemene cultuurgoederen der antieken, hun levenswijsheid in verzen, spreuken en zedelessen omschreven en door hun helden toegepast, hun gegevens over aardrijkskunde, rekenkunde, geschiedenis en geneeskunde. Erasmus beperkte zich niet tot het wijzen op deze slechte toestanden; niemand heeft zich meer dan hij beijverd om voor anderen de studie der klassieke talen te vergemakkelijken.

IK BETWIST HET NUT VAN UW CLAXON NIET.
DAAROM BEHOEFT GE ECHTER BIJ IEDERE ZIJSTRAAT NOG NIET EEN GEHELE MELODIE TE BLAZEN.

„Veilig Verkeer"

Aankomst en vertrek der schepen van 12 — 15 Augustus 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Midas	12	Dom. Rep.	—	Curaçao
El Libertador	13	Maracaibo, Aruba	13	Aruba, Maracaibo
Venezuela	13	Pto. Limon	13	Amsterdam, Hamburg
Luna	14	Maracaibo	14	P. Cabello, New York
Atlas	—	Curaçao	14	Atl. Col., Z. Haiti, Z. Dom.
Midas	—	Curaçao	14	Z. Dom., N. Dom., N. Haiti
Baralt	—	Curaçao	15	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius, St. Kitts.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Koning Eduard VIII deed op reis naar Yugo Slavië, Salzburg aan, waar Kroonprins Umberto en een vertegenwoordiger van Schnusschnig hem ontvingen.

Volgende week zal er in Londen een groot Joods wereldcongres plaats vinden, waarbij o.a. zullen besproken worden de positie der Joden in Palestina en de kolonisatie van Joden in Abessynië.

Door de internationale commissie was uitgemaakt, dat de Voetbalwedstrijd Peru—Oostenrijk, die geëindigd was met 4—2, moest worden overgespeeld, omdat deze niet voldeed aan de officiële eisen.

De Peruaanse delegatie heeft daarom de Olympiade verlaten en alle Zuid-Amerikanen gevraagd zich solidair te tonen.

Volgens de laatste berichten hebben de rebellen Tolosa veroverd en staan ze voor Badajoz en San Sebastian.

Door de regering is een Duits vliegtuig genomen, waarin 3 Duitsers en 1 Spanjaard zaten.

Door een Spaans priester werd te Rome meegedeeld, dat zo goed als alle kerken in Barcelona zijn verwoest en 250 geestelijken en zusters zijn gedood.

De Paus heeft een krachtig protest gericht aan de Spaanse regering.

Er bevinden zich in de Spaanse wateren thans 8 Duitse, 21 Engelse, 11 Franse en 8 Italiaanse oorlogsschepen.

Volgens een Radiobericht van gisterenavond zouden de Bolsjewisten meester zijn in Madrid en hebben zij huidige Spaanse regering gevangen genomen en in het Marine-ministerie opgesloten. De nationalen (rebellen) maken vorderingen.

Zie voor verder nieuws ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Volgens het Algemeen Handelsblad heeft de Italiaanse regering haar eis, waarbij eerst betaling moest geschieden alvorens Italiaanse goederen naar Nederland voor export vrijgelaten worden, thans ingetrokken.

De Nederlandse redersvereniging ter haringvisserij te Den Haag verkocht 40.000 ton haring naar Rusland. Dit is het grootste kwantum dat ooit ineens verkocht werd.

De Nieuwe Rotterdamsche Courant verneemt, dat het in de bedoeling van het legerbestuur ligt om de troepen, die belast zijn met het beveiligen van punten tegen strategische overvallen onder twee frontcommandanten te plaatsen.

De grenskorpsen zullen een sterkte krijgen van 12 á 14 bataljons en krijgen bovendien een veldorganisatie met standplaatsen achter de IJssel en de Maas met kernpunten in de nu in aanbouw zijnde kazementen. De diensttijd van de troepen zal 11 maanden zijn. Vóór men echter een definitieve beslissing kan nemen moet men eerst de beslissing van de Staten Generaal afwachten.

De directie van de PHOHI deelt mede dat de zender dagelijks speciaal voor de Nederlandse luisteraars in Spanje een programma zal omroepen, waarin maatregelen zullen medegedeeld worden die de Nederlanders die in Spanje vertoeven. Men zal hun mededelen welke gedragslijn voor hen raadzaam wordt geacht. Verder zullen bemoedigende woorden gesproken worden tot hen die materiële of persoonlijke verliezen geleden hebben.

Uit Weisenburg in het Berner Oberland wordt gemeld dat H.M. de Koningin en de Prinses aldaar gearriveerd zijn.

Men is voornemens om Osendarp en van Beveren, die 20 Augustus uit Berlijn terugkeren, en per K.L.M. bus in Den Haag arriveren, aldaar feestelijk te ontvangen en te huldigen voor hun kranige prestaties.

Na een langdurig lijden is nabij Montreux de echtgenote van de vroegere G. G., Mevrouw de Graeff overleden.

CURAÇAO.

ST. THOMAS-KRING.

Wegens onvoorziene omstandigheden kan de vergadering van hedenavond niet doorgaan.

Het Bestuur.

Wilhelmina-beker.

Wij vestigen even de aandacht op de wijziging die er gekomen is in het programma van de wedstrijden voor de Wilhelmina-beker.

Zie voor deze wijziging pag. 4 van deze editie.

Bekendmakingen.

Aan Mevr. M. Samson-Aarsen, vlechtonderwijzeres aan de gouvernementsleergang verbonden aan de Emmaschool is een binnenlands verlof van twee maanden verleend met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen.

Mej. C. S. Wittenberg, gouvernementsvroedvrouw is in activiteit hersteld en werkzaam gesteld op Aruba.

Mej. M. J. Derks, gouvernementsvroedvrouw, tijdelijk werkzaam op Aruba is overgeplaatst op Curaçao.

Aan Mej. M. J. Holling is eervol ontslag verleend als tijdelijk gouvernementsvroedvrouw in Curaçao.

Curaçaose Militairen.

Met het ss. „Costa Rica" kwamen hier de Curaçaoenaars die indertijd naar een vooropleiding hier, naar Holland zijn gegaan voor verder opleiding tot militaire politie.

In Holland, naar we vernemen, hebben ze uitstekend voldaan, moge het hier ook zo zijn.

K
K B O
O

Wereldprogramma.
Zondag 16 Augustus.
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. „De Nederlandse Jaarbeurs".
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.B.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. **Mars.**
2. Landbouwkundige Missie-actie, door Ir. J. P. Planje.
3. Gramofoonmuziek.
4. **De** Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Muziekuitvoering v/h Korps Santa Cecilia Zondag a.s. om n.m. 7.30 Brionplein.

1. Untern Freiheitsstern (mars), H. L. Blankenburg.
2. Ouvert. zur Opér Norma (V. Bellini).
3. Die Dorfmusik (walzer).
4. Les Saltimbanques (Ópera de L. Ganne).
5. La Paloma.

PAUZE

6. Alla Stella Confidente (Romanse).
7. Frant. sur l'Opéra L'Africaine (Meyerbeer).
8. Dansmuziek (diverse) (N.N.)

Gouvernementskantoorūren.

Volgens geruchten zullen bij wijze van proef te beginnen a.s. Maandag de Gouvernementskantoren, behalve postkantoor en Douane geopend zijn van 7 uur v.m. tot half twee n.m.

Zal de proef gelukken, dan zullen vermoedelijk ook de scholen volgen met dit systeem, wat in Oost Indië sinds jaren reeds wordt toegepast.

Het is niet de eerste maal, dat men dit op Curaçao is gaan proberen. Maar zonder succes. Ook de publieke opinie is zeer tegen deze nieuwe maatregel.

Indertijd heeft Gouv. Helfrich nog eens weer een voorstel gedaan om er toch toe over te gaan, maar op advies van zijn hoofdambtenaren is het toen niet geschied.

Thans hebben juist enkele hoofdambtenaren bij de nog nieuwe Gouverneur hun wens er weten door te krijgen.

Of het een gelukkige maatregel is, zal de toekomst moeten leren.

De Loterij op Aruba.

Wij vernemen, dat de volgende nummers de hoofdprijzen verkregen van de loterij op Aruba gehouden ten bate van een gebouw tot gerief van vissers en andere werklieden bij het uitoefenen van hun beroep.

De nummers zijn:

Eerste prijs	570
Tweede prijs	1825

Venezolaans minister van Financiën overleden.

Aan het Venezolaanse consulaat alhier is medegedeeld ontvangen, dat de Venezolaanse Minister van financiën Alberto Adriani is overleden.

Regeringspersdienst in Venezuela.

In Venezuela is door het Gouvernement opgericht een „oficina nacional de Prensa".

Volgens de toelichting was de oprichting van deze dienst noodzakelijk, wegens de publicaties in de verschillende bladen die het volk verontrustte en welke een verkeerde indruk gaven van de daden van de regering.

De nieuwe persdienst staat onder leiding van José Nuceto Sardi, die jaren lang verbonden was aan „El Universal."

Paramaribo in rouw.

Op Zondag 26 Juli is een vlet met 14 jongelieden, die zouden deelnemen aan een voetbalwedstrijd op Nieuw-Amsterdam door stormweer omgeslagen, waarbij 10 personen jammerlijk verdronken, allen leerlingen van de Machinistenschool.

De plaats waar het ongeluk gebeurde, was ter hoogte van Geysersvlijt, waar de rivier 2000 M. breed is.

Indische ambtenaren naar Suriname.

Volgens een bericht in de N.R.C. van 29 Juni is een regeling tot stand gekomen voor de overgang van Oost-Indische burgerlijke ambtenaren in Surinaamse dienst.

Het Surinaamse blad „de West" van 24 Juli heeft o.i. zeer terecht zeer scherpe kritiek op deze, wat het blad noemt, „stelselmatige uitsluiting van ingeborenen" en besluit zijn artikel met dit slot:

„Afgescheiden van alle andere overwegingen, zal, dunkt ons, moeten erkend worden, dat een dergelijke regeling een te grote luxe betekent voor een arme kolonie. Gezinnen te laten overkomen van het andere einde van de wereld, met vrije passage heen en terug, behoud van vol traktement, werkelijk, het is of het geld niet op kan.

Nederland noemt Suriname een lastpost, maar dringt ons voortdurend maatregelen op (gelijkstelling onderwijs, waterleiding enz.) die tot ongehoorde opdrijving van uitgaven leiden, om ons daarna te verwijten dat wij te veel geld kosten.

Waar blijft de consequentie? En waar zal het einde zijn van zulk een politiek?"

Eindelijk opheffing van het Bagno?

We lezen in de Surinaamse bladen:

Volgens telegraphisch bericht heeft de Franse minister van koloniën verklaard, dat de Franse regering besloten heeft tot opheffing van het Bagno in Guyana.

Dergelijke mededelingen hebben wij reeds meer ontvangen en het effect was totdusverre... nihil.

Wij zouden dan ook geen melding hebben gemaakt van deze nieuwe verzekering, als er niet aan was toegevoegd, dat men besloten heeft voorlopig geen nieuwe gestraften meer uit te zenden.

Aldus zou men geleidelijk komen tot opheffing.

De redenen van het besluit zijn: de kostbare administratie van Cayenne en de last die men heeft van het voortdurend ontvluchten van gevangenen.

BUITENLAND.

DE NIEUWE LANDVOOGD NAAR INDIË.

Wat zijn uitzending kost.

Er is thans een suppletoire begroting bij de Kamer ingediend tot bestrijding van de onkosten voortvloeiende uit de uitzending van de nieuwe Gouverneur-Generaal.

Hieruit blijkt dat Jhr. Tjarda van Starkenborgh uit 's Rijks kas als vergoeding voor zijn Indische uitrusting, welke hij zich thans aan moet schaffen, een bedrag van *f* 40.000 krijgt, benevens *f* 20.000 als vergoeding voor reiskosten en bezoldiging vanaf het vertrek uit Nederland tot aan de aankomst in Batavia.

Vanaf dat ogenblik gaat de bezoldiging in als Gouverneur-Generaal.

Het pensioen van Jhr. de Jonge.

Het pensioen van een afgetreden gouverneur-generaal bedraagt zoals men weet *f* 20.000 per jaar.

De afgetreden Gouverneur-Generaal heeft echter de wens te kennen gegeven dat op zijn pensioen evenveel zal worden gekort als op de andere Indische pensioenen. Daarom zal op het pensioen van Jhr. de Jonge een vrijwillige korting van 17% worden toegepast.

HOE DE N.S.B. VOORLICHTING GEEFT OVER DE KATH. STAATSPARTIJ.

„Ons is niets te dol".

In het nummer van 3 Juli j.l. kwam Volk en Vaderland onder een vette kop met het volgende sensatiebericht over de Kath. Staatspartij:

„EEN RUSSISCH PLAN VAN DE R.K.S.P.

Naar verluidt, is de R.K. Staatspartij bezig een Vier-Jaren-Plan naar marxistisch model voor te bereiden, vol beloften voor boeren, arbeiders en middenstanders. Het is de bedoeling dit plan tot grondslag voor een kabinet onder leiding der R.K.S.P. te doen dienen. Vermoedelijk zal daarbij de eeuwige Verschuur, die men de laatste tijd weer ziet opduiken, ook weer een rol komen spelen."

Aldus Volk en Vaderland.

Men ziet dus de Kath. Staatspartij zou met een 4 jaren plan komen op Marxistische leest geschoeid aan het Communistisch Rusland ontleend.

Dwazer kon het al niet, maar als het tegen de Kath. Staatspartij gaat is voor Volk en Vaderland niets te dol.

Maar precies een week later n.l. in het nummer van Volk en Vaderland van 11 Juli komt weer onder enige sensatietitels het volgende bericht.

„Er wordt in Kath. kringen druk gewerkt in navolging van de S.D.A.P. om een „Plan in elkaar te draaien".

Er wordt al druk aan gewerkt. Maar daar het moet concurreren met het plan van de S.D.A.P., dat via België uit Duitsland afkomstig is, moet het R.K. plan ook uit Duitsland komen. De heren zijn al studie-reizen aan het maken in Duitsland.

Ze zullen zich daar werkelijk wat in acht moeten nemen. Als ze te keer gaan, zoals ze dat op hun vergaderingen gewend zijn over Duitsland te doen, lopen ze kans zonder plan bij hun opdrachtgevers terug te komen.

Maar in trouwe: wat zegt men van lieden, die dagelijks op Duitsland schelden en dan hun verkiezingsplannen uit Duitsland gaan halen.

Men ziet, het bericht is radicaal veranderd.

Volgens het eerste bericht kwam het plan uit Rusland en waren onze leiders een studiereis aan 't maken in Rusland.

Nu komt het plan echter plotseling uit Duitsland en kijken de Katholieken het af van Hitler, op wie ze elke dag schelden.

NOG STEEDS MILLIOENEN.

Een nieuwe methode van bestrijding der religie.

De nieuwe grondwet der Sovjet-Unie verleent ook aan priesters en rabbijnen weer zekere burgerrechten, zoals bijv. het kiesrecht.

Het was te verwachten, dat deze maatregel bij een deel der bevolking, die steeds heeft moeten horen, dat de geestelijken „agenten der bourgeoisie" en verraders van het Rode Vaderland zijn, verbazing zou wekken.

Aan de „Daily Telegraph" wordt uit Moskou gemeld, dat Emelian Jaroslawski, een der veteranen van het regime en leider van de strijdbare liga der godlozen, thans tracht de maatregel der regeling te rechtvaardigen door de redenering, dat het beter is geen administratieve maatregelen te mengen in de strijd tegen de godsdienst, omdat officiële onderdrukking dikwijls leidt tot religieus fanatisme. „We zullen onze anti-religieuze propaganda met kracht voortzetten, maar we hoeven, nu ons bewind zoveel sterker is geworden, de priesters hun stemrecht niet meer te onthouden. Hoewel de godsdienst aan het uitsterven is, zijn er in ons land nog steeds millioenen gelovigen. Men moet niet denken, dat de godsdienst verdwijnt als de uitoefening er van verboden is. Wij zullen blijven strijden tegen de godsdienst en tegen de religieuze instellingen."

De opvatting van Jarolawski is in de loop der jaren enigszins gewijzigd: in 1930 stelde hij voor alle kerken van Moskou te sluiten en in 1932 alle kerken in het hele land.

OLYMPIADE-NIEUWS.

4 × 100 m. estafette: Ver. Staten.
Wielrijden:
4000 m. achtervolging: 1. Duitsland 2. Frankrijk.
Tandam-race: 1. Duitsland
2. Nederland.
3. Frankrijk.
Wielrijden:
Sprint: 1. Merkens (D).
2. v. Vliet (Ned.)
Marathon-race: 1. Son (Jap.)
2. Harper (E.)
3. Nan (Jap.)
Zeilen: De Kaag eindigde als eerste.
Hockey: Nederland — Frankrijk 3—1.
Gymnastiek: Scharzmann.

Nieuwe wereldrecords:

110 m. hordeloop: 14.1 sec. (Owens).
1500 m. hardlopen: 3 min. 47.8 sec. (Lovelock).
Hink-stap-sprong: 16 meter (Tajima).
400 m. estafette: 39.8 sec.

DE FILM VAN DE WEEK

Van 7 tot en met 13 Augustus 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Way down East.
She married her boss.
Vagabond Lady.
Show Boat.
Baby take a Bow.
I was a Spy.

Cinelandia.

Rose of the Ranche.
Western Justice.
Adventures of Frank Merriwell.
Mutiny on the Bounty.
Under the Pampas Moon.
Crime and Punishment.
Silver Spurs. (Kinderen).

Hollywood.

Silver Spurs.
Under the Pampas Moon.
Baby take a bow.
Way down East.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

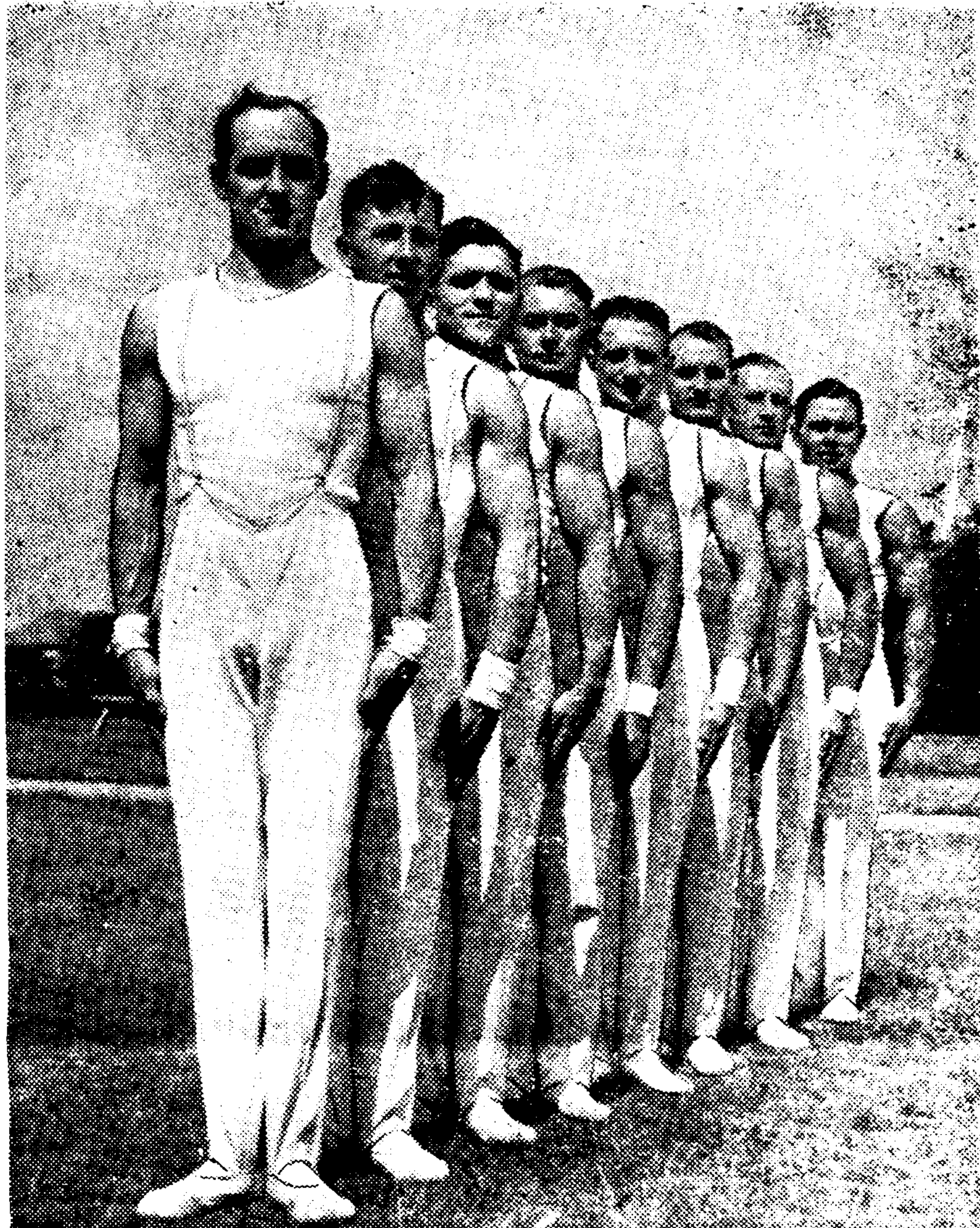
Roxy.

20 Millioen Sweethearts.
Dantes' inferno.
Flying down to Rio.

Hollywood.

In Caliente.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

OLYMPISCHE GYMNASTEN. Hierboven een foto van een groep Duitse gymnasten, die gedurende de Olympiade optraden.

N. V. NEDERLANDSCH-INDISCHE GAS MAATSCHAPPIJ

Electriciteitsbedrijf Curaçao.

Verlaging van de tarieven van Licht- en Huishoudelijke doeleinden.

Ten gerieve van onze stroomverbruikers zullen wij vanaf 1 Augustus 1936 in de officieel vastgestelde tarieven voor Licht en Huishoudelijke doeleinden de volgende niet offcieele wijzigingen toepassen.

(3) **ABONNEMENTEN.** (Stroomverbruik over een stroombegrenzer)

25	VOLTAMPERE	VAN	F. 2.00	VERLAAGD OP	F. 1.75	PER MAAND
50	„	„	„ 3.00	„	„ 2.75	„
100	„	„	„ 6.25	„	„ 6.00	„
150	„	„	„ 10.00	„	„ 9.00	„
200	„	„	„ 13.25	„	„ 12.00	„
250	„	„	„ 16.25	„	„ 15.00	„
300	„	„	„ 19.25	„	„ 18.00	„
350	„	„	„ 22.50	„	„ 21.00	„
400	„	„	„ 25.50	„	„ 24.00	„
450	„	„	„ 28.50	„	„ 27.00	„
500	„	„	„ 31.50	„	„ 30.00	„
550	„	„	„ 34.50	„	„ 33.00	„
600	„	„	„ 37.50	„	„ 36.00	„

(5) Stroomverbruik over een begrenzer voor lichtdoeleinden en tevens over een dubbeltarief K. W. U. meter voor huishoudelijke doeleinden.

Het stroomverbruik over den meter blijft gedurende de avonduren van 6 -- 12 n.m. 35 cent per K.W.U. (Hoogtarief.)

Het stroomverbruik gedurende de overige uren van het etmaal wordt verlaagd van 6 cent op 5 cent per K.W.U.

De meterhuur wordt verlaagd van F. 1.75 op F. 1.-- per maand.

(6) Stroomverbruik uitsluitend over een dubbeltarief K.W.U. meter.

A Zoogenaamd F. 23.50 Tarief:

Het vaste bedrag per maand van F. 23.50 plus F. 1.75 meterhuur = F. 25.25 wordt veranderd in F. 23.50 **INCLUSIEF METERHUUR.**

Het meerverbruik in laagtarief wordt verlaagd van 6 cent op 5 cent per K.W.U.

B Zoogenaamd F. 40.00 Tarief:

Het vaste bedrag per maand van F. 40.00 plus F. 1.75 meterhuur = F. 41.75 wordt veranderd in F. 40.00 **INCLUSIEF METERHUUR.**

Het meerverbruik in laagtarief wordt verlaagd van 6 cent op 5 cent per K.W.U.

N.V. NEDERLANDSCH-INDISCHE GAS MAATSCHAPPIJ.

Niets maakt ons laffer en gewetenlozer dan de zucht door mensen geacht en bemind te worden.

In het leven moet men alles ernstig, niets dramatisch opnemen. Daarenboven ook teleurstelling kan goed zijn.

Goede eters en een verstandige herbergier zijn even zeldzaam als een goede omelet.

Een mens moest nooit vlug of oppervlakkig werken. In de eerste plaats maakt men dan allicht fouten en verder moet men, als men vroeger klaar is misschien nog met wat anders beginnen.

Poels geloofd onvoorwaardelijk dat het Christendom waar is; maar dat het dan ook totaal waar is; dat het waar is niet voor een stuk van de mens, maar voor de hele mens; niet enkel voor de Zondag, maar evengoed voor de werkdag; niet enkel voor het persoonlijk leven, maar evenzeer voor het maatschappelijk; niet enkel voor het strikt kerkelijke levensgebied, maar ook voor het wereldlijke, voor alle levensgebieden, zonder uitzondering.

Rector Colsen.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.
Zondag, 9 Augustus 1936.

Jong Holland 1 — S.U.B.T.	1—0
Asiento 1 — Hercules 1	1—0

PROGRAMMA VAN DE WILHELMINABEKER.

16 Augustus 1936.

MUNDO NOBO.

half vier.

C. Scherpenheuvel 1—Transvaal 1.
Scheidsrechter L. Ramos.

vijf uur.

D. Volharding1—R.C.C. 1.
Scheidsrechter F. Kranenburg.

23 Augustus 1936.

MUNDO NOBO.

X. Jong Holland 1 — Winnaar C.
Scheidsrechter H. Elfrink.

RIO CANARIO.

Z. Asiento 1 — Winnaar D.
Scheidsrechter O. Corsica.

31 Augustus 1936.

MUNDO NOBO.

Winnaar X.—Winnaar Z.
Scheidsrechter H. Elfrink.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

Een te machtig bondgenoot, wordt dikwijls gevaarlijker dan een vijand.

Die het hardst lacht is de man die de mop vertelt.